

вигнати отъ мъсть, разграбихъ съ всѣмъ и съсипахъ околности-ты на столицѫ-тѫ, които до тогава бѣхъ оставили невредими: мѣста-та дѣто ся правяхъ кораби (терсханы) извѣнъ-градскій сарай на императоры-ты, великолѣпны-ты зданія на ведомѣ-ты, обилны-ты градины изразвалихъ; статуиты и всичко, что ся двига отнесеся; градове-ти Селиврія, Ираклея, Даонъ, Аенира, Родосто развалихъ ся. Освѧни тѣхъ и Адріанополь, най важный слѣдъ столицѫ-тѫ градъ на Имперії-тѫ, прѣдадеся на побѣдители-ты. Краль-тъ отиде за зимѣ-тѫ въ Българію, дѣто поведе слѣдъ себе си много роби Българе-Христіане; така той искаше да си искара вреда, който му бѣхъ направили, и да усили отечество-то си съ голѣмо-то населеніе.

Като направи да надмине така много Българско-то оржіе надъ Гърци то, Карапъ и въ борбы-ты си ся мѫчаше за вѣтрешне-то процвѣтанье на свое-то отечество; на Българе-Христіане-ты ся опрѣдѣлихъ поселенія между жители-ты на кралевство-то, въ което исправихъ земледѣліе-то и винодѣліе-то, распространихъ искуства-та, рѣкодѣлія-та и занаяты-ты, които пріяхъ отъ Гърци-ты, и любогрижны царь писа' да му пратятъ нѣколко Арабы за да научатъ Българе-ты не само на корабостроеніе и на осадны орждія, чѣмъ да правятъ и различны машины, които сѫ нужни за общежитіе-то. Не по^у малко ся грижаше и за народицѫ-тѫ трѣговікъ; успѣси-ти на оржія-та му давахъ причинѣ на голѣмы планове: като Константинъ Великий, или като Петър Великий стори намѣреніе да прѣнесе столицѫ-тѫ отъ Прѣславъ въ нѣкакъвъ приморскій градъ; затова прѣнесе столицѫ-тѫ си въ Анхиаль, който ся славяше съ свой лиманъ и съ корабоправны-ты мѣста.

Между това война-та ся продлѣяваше: Българе-ти, които ся вѣспряхъ отъ стѣны-ты Цареградски (814), продлѣжавахъ да ся распорѣждатъ както искахъ въ Фракыхъ и Македонію, сирѣчъ, прѣселява-хъ които ся находахъ тамъ отъ давна тѣхни единоплемянници въ Българію, и въ единъ само пѣтъ изведохъ 50,000 души, и защитавахъ ся срѣщу прѣдприманія-та Леоновы, и между това завладѣхъ още нѣкои мѣста, между които бяше и Аркадіополь.